

tid blevet udskudt, indtil beskæftigelsesministeren finder det passende at optage sagen igen, og på almindeligt dansk betyder det selvfølgelig, at kampen for ligeløn er aflyst.

Enhver kan sige sig selv følgende: Så længe der er så store forskelle på mænds og kvinders løn, vil mange familier desværre føle sig tvunget til at sende mor hjem og far på arbejde, og kigger vi samlet set på regeringens politik på området, tegner der sig efterhånden et billede af, at kvinder er noget, man kan undvære, både på det danske arbejdsmarked, i butikker og i samfundet i det hele taget. Regeringen ønsker altså, at det primært skal være kvinder, der går på barsel, og det ser ud til, at ønsket nu bliver opfyldt.

Vi ved, at det kommer til at give problemer. Det giver en ringere opsparring til alderdommen og derfor en skævhed på pensionsområdet; det giver ringere karrieremuligheder og derfor færre kvinder til tops, og det giver såvel offentlige som private arbejdsgivere lyst til i højere grad at ansætte mænd. At ansætte en yngre kvinde i dag vil nemlig som oftest betyde udgifter til løn under barsel, nyansættelser og vikariater, kort sagt en masse bøvl, og bøvl giver fyringer. Det er næsten lige så sikkert som regnvejir i oktober.

Alt det her kan vi selvfølgelig vælge at gøre noget ved, og vi kan simpelt hen hindre det i at ske. Vi kan sørge for, at flere mænd tager barsel, og vi kan sørge for, at det økonomisk set ikke er dyrere at have en kvindelig medarbejder end en mandlig af slagsen, eksempelvis ved oprettelse af en barselfond.

Jeg gør mig ingen forestilling om, at regeringen eller i virkeligheden slet ikke Dansk Folkeparti vil føre an i denne sag, så det forslag fra Det Radikale Venstre, vi behandler i dag, må siges at falde på et tørt sted. Den forlængede barsel, regeringen har gennemtrumfet, vil komme til at betyde flere ulovlige fyringer af gravide, og et skridt på vejen fra et politisk ansvarligt Folketings side er selvfølgelig at sørge for, at de pågældende kvinder får den hjælp og den opbakning, der kræves, når arbejdsgiveren fortryder og fyrer kvinder uberettiget.

Vi stemmer selvfølgelig for forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har stor respekt for fru Mette Frederiksens stærke engagement i denne sag, men at det er så stærkt, at det ikke levner plads til bare en anelse

humor ude i kanterne, synes jeg alligevel er lidt ærgerligt. Jeg troede sådan set, der i hvert fald var noget, vi kunne snakke sammen om på en lidt mere humoristisk måde.

Jeg synes faktisk heller ikke rigtig, jeg har for tjent det håndkantslag, jeg fik her. Jeg mener faktisk, at jeg gentagne gange, når vi har været i debat om barsel, har sagt, at med den øgede barsel, får vi et ligestillingsproblem, som vi skal prøve at løse. Derfor støtter jeg også forslaget her, og jeg synes faktisk ikke, det er rimeligt ligesom at skubbe Kristeligt Folkeparti helt ud på yderfløjen og hen til dem, som sådan slet ikke forstår noget som helst.

Det er rigtigt, at med den forlængede barsel, orlov er kvinder yderligere i risikozonen for at blive fyret uberettiget, og derfor har jeg også været inde i en spørgsmål-svar-dialog med ministeren på § 20-niveau. Men så kom hr. Anders Samuelsen og stjal ideen ved at fremsætte et beslutningsforslag. Det var faktisk først et par uger efter, at han havde gjort det, jeg opdagede det, men vi støtter det, og derfor synes jeg egentlig ... Er tiden gået? Nå, o.k.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, der fik mig til at komme herop med en kommentar, er det indlæg, fru Mette Frederiksen kom med, for det er egentlig sjældent, jeg har hørt en ordførertale, der afveg så meget fra det emne, vi skal diskutere her, som den, fru Mette Frederiksen kom med.

Den kom dog på et eller andet tidspunkt ind på, at det drejer sig om godtgørelse til gravide, der bliver fyret under graviditet eller under barsel. Men selvfølgelig drejer det sig også om mænd, for jeg vil lige gøre opmærksom på, at barsel, orloven jo er lavet sådan, at mænd kan tage den største del af orloven og dermed også risikerer at blive fyret og skulle have erstatning.

Kl. 13.30

Men selvfølgelig har fru Mette Frederiksen da ret i nogle af punkterne med hensyn til, at den gravide er meget udsat. Det er vi da fuldstændig enige i, men det er jo trods alt en kraftig afvigelse fra det emne, det drejede sig om.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Se, nu er det formanden, der afgør, om vi er uden for emnet, og jeg har talrige eksempler på noget, der var langt mere udenfor.